

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/561/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314215954
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1314215954.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytových domoch na ulici K. Š. Č.. XX, XXA, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX M. XX I. G., G. K. Š. XX, XXA, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX M. XX, G., zast. CLC advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Panenská 18, Bratislava, IČO: 36 707 856, proti odporcovi: Blackstorm Group s.r.o., so sídlom Panenská 24, Bratislava, IČO: 46 098 011, zast. Advokátskou kanceláriou Capitol Legal Group, s.r.o., so sídlom Kollárovo nám. 20, Bratislava, IČO: 36 833 151, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 8. júla 2014, č.k. 12C 205/2014-283, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia stotožniac sa v celom rozsahu s jeho skutkovými a právnymi dôvodmi podľa § 76 ods. 4 O.s.p. a na jeho základe zakázal odporcovi nakladať s pozemkami parcely reg. „., evidovanými Okresným úradom Bratislava - katastrálnym odborom pre k.ú. V. na LV č. XXXXX, XXXXX a XXXXX, a to najmä vo forme prevodu vlastníckeho práva, zriadenia nájomného, záložného, alebo iného vecného alebo záväzkového práva, nariadil mu povinnosť strpieť užívanie celej výmery uvedených pozemkov navrhovateľmi ako aj akýmikoľvek tretími osobami a to najmä na účely prejazdu a parkovania motorových vozidiel a taktiež povinnosť odstrániť technické zariadenia (zábrany) zo všetkých parkovacích státi nachádzajúcich sa na uvedených pozemkoch, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C 205/2014 o vydanie veci. Zároveň zaviazal navrhovateľa v lehote 60 dní odo dňa vydania predbežného opatrenia podať na príslušnom súde proti odporcovi žalobu vo veci samej. O trovách konania nerozhodol.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na vady mandátu právneho zástupcu navrhovateľov nekorešpondujúce s ust. § 14 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a s ust. § 22 ods. 1, § 31 ods. 1 a § 33a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako s ust. § 25 ods. 1 O.s.p., nakoľko v spisovom materiáli podľa neho absentuje dôkaz o prejave vôle vlastníkov bytov a nebytových priestorov nechať sa zastupovať splnomocnencom alebo ďalšou poverenou osobou, vlastníci bytov splnomocnili vo veci konkrétnych spomedzi seba zvolených „dôverníkov“ a navyše medzi splnomocňujúcimi dôverníkmi je chybné uvedená osoba O. O.. Nebola mu doručená prezenčná listina dokazujúca náležitosti vôle k splnomocneniu (splnenie kvóra nadpolovičnej väčšiny súhlasu vlastníkov) a v zápisniciach o schôdzach vlastníkov bytov a nebytových priestorov absentuje čas prijatia konkrétnych uznesení. Mal za to, že tak absentuje preukázanie vôle vlastníkov bytov a nebytových priestorov dať „dôverníkom“ mandát na ďalšie zastupovanie v zmysle § 33a ods. 1 písm. a/ OZ. Pozornosť upriamil i na ust. § 14 ods. 5 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov

vyžadujúce na zastupovanie vlastníka na schôdzi úradne overený podpis, vychádzajúc z čoho mal za to, že udelenie neobmedzeného advokátskeho mandátu by malo byť realizované vo forme notárskej zápisnice. Preto plnomocnenstvo udelené splnomocniteľovi v danej veci označil za absolútne neplatný právny úkon. Ďalej uviedol, že označenie predmetu meritórneho konania navrhovateľmi je zmätočné, navyše podľa neho predmetné pozemky nepredstavujú pozemky príľahlé v zmysle § 2 ods. 6 zákona o vlastníctve bytov, nakoľko nesusedia bezprostredne s pozemkami pod uvádzanými bytovými domami, avšak napriek uvedenému listom zo dňa 18.1.2013 upovedomil vlastníkov bytov o možnosti ich kúpy, ktorá ponuka ostala správcovskými spoločnosťami ignorovaná. Deklaroval svoj záujem predať jednotlivé miesta prednostne navrhovateľom, s tým, že zabezpečil ich geometrické rozčlenenie na jednotlivé parkovacie státi a potrebné doklady k prevodu vlastníckeho práva. Začiatkom roka 2013 zahájil rokovania s Mestskou časťou V. o odkúpení parkovacích miest, kontajnerových stojísk a iných plôch, avšak zástupcovia vlastníkov („dôverníci“) napriek prejavenej zámeru S. V. dať im takto nadobudnuté nehnuteľnosti od odporcu do bezplatného užívania vyjadrili vôľu neodkúpiť predmetné pozemky a stavby a nepodporili iniciatívu S. V.. Uviedol, že podľa dostupných dokladov boli predmetné pozemky likvidátorom štátneho podniku ponúkané navrhovateľom. Výklad zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku uvádzaný navrhovateľmi považoval za nesprávny, s tým, že napriek tomu, že požadovaný stav, t.j. vôľa ponúknuť pozemky na predaj navrhovateľom, trvá od jeho nadobudnutia vlastníctva, navrhovatelia vyjadrujú neochotu o týchto skutočnostiach rokovať. Mal za to, že navrhovatelia sa len snažia zachovať súčasný protiprávny stav spočívajúci v neoprávnenom užívaní nehnuteľností vo vlastníctve odporcu, za situácie, že meritórnou žalobou sledujúci stav už dlhodobo existuje. Podľa neho návrh na nariadenie predbežného opatrenia okrem tvrdení navrhovateľov neobsahuje žiadne dôkazy, na základe ktorých by bolo možné uvažovať o vyhovujúcom súdnom rozhodnutí v prospech navrhovateľov. Poukázal taktiež na nedostatok naliehavého právneho záujmu na podaní predmetnej žaloby vo veci samej. Tvrdil, že na predmetných pozemkoch neumiestnil žiadne technické zariadenia (zábrany) a na pozemkoch umiestnené zábrany nie sú v jeho vlastníctve. Taktiež nebol realizovaný žiaden prevod vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam na tretiu osobu. Z jeho strany nie sú uskutočňované žiadne úkony zamedzujúce navrhovateľom parkovanie či iné užívanie nehnuteľností nimi, ako aj tretími osobami, naopak, poukázal na dôkaz predložený samotnými navrhovateľmi, a to návrh odporcu adresovaný navrhovateľom, resp. správcom bytových domov, na uzavretie kúpnej zmluvy. Taktiež poukázali na to, že značná časť relevantných pozemkov má charakter pozemku, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole a vysoké medze s krovím alebo kamení, preto je napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti, ktorým uložil povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností navrhovateľmi, nevykonateľné. Poukázal rovnako na právnu neopodstatnenosť nároku tretích osôb na užívanie jeho vlastníctva. Napadnuté uznesenie označil za nedostatočne odôvodnené v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, s tým, že podľa neho aplikácia ust. § 76 ods. 4 O.s.p. je možná len v najzávažnejších prípadoch (ochrana maloletých, domáce násilie) a v ostatných veciach musí byť zachované právo účastníka na primerané zdôvodnenie súdneho rozhodnutia. Do pozornosti dal svoje právo legitímneho očakávania v zmysle nálezu ÚS SR zo dňa 24.6.2008, sp.zn. PL ÚS 10/06, podľa ktorého je účelom legitímneho očakávania garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci. Na základe uvedeného teda podľa neho súd prvého stupňa nepostupoval zákonne, ak v tak zložitej majetkovoprávnej veci a za výrazne spochybniteľnej dôkaznej situácie svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Pozornosť upriamil i na skutočnosť, že navrhovatelia žiadnym spôsobom nepreukázali doručenie svojho záujmu o kúpu predmetných nehnuteľností likvidátorovi štátnemu podniku, ktorý ich dražil v zmysle ust. § 15d ods. 1 zákona o štátnom podniku. Podľa neho o príľahlý pozemok sa jedná v prípade, ak ide o pozemok v bezprostrednej blízkosti bytového domu, s tým, že podľa ustálenej judikatúry má ísť o pozemok tvoriaci prekážku medzi stavbou a inými pozemkami vo vlastníctve stavby na jednej a verejnou komunikáciou na druhej strane, teda pozemok geometricky a funkčne vymedzený tak, že okrem podmienky bezprostredného susedstva k pozemku zastavaného domom musí predstavovať prekážku napojenia stavby na verejnú sieť dopravných komunikácií, ktorú prekážku podľa priloženého situačného nákresu žiaden z relevantných pozemkov nepredstavuje, a žiaden z nich bezprostredne nesusedí s pozemkami s bytovými domami navrhovateľov. Poukázal na ustálenú judikatúru o nezvratiteľnom právnom stave v prospech vydražiteľa, ako aj na skutočnosť, že navrhovatelia nepredložili žiaden dôkaz o uplatňovaní si svojich práv k relevantným pozemkom počas uplynulého dlhoročného obdobia. Nehnuteľnosti boli nadobudnuté do vlastníctva v dobrej viere kúpnu zmluvou od súkromnoprávneho subjektu a pre prípad porušenia práv navrhovateľov sú títo oprávnení domáhať sa náhrady škody u príslušných štátnych orgánov v likvidácii, keď aktuálny vlastník nenesie zodpovednosť za prípadné vady v konaní predchádzajúcich vlastníkov. Nárok na vydanie nehnuteľností teda podľa neho nie je dôvodný. Bezplatné užívanie parkovacích miest nemá podľa neho žiadnu zákonnú oporu. V závere upozornil na

vysoké náklady na akvizíciu, geodetické a právne služby a ostané náklady spojené s predmetnou vecou, ktorých návratnosť nie je zabezpečená, čoho následkom bude môcť byť len konkurz a reštrukturalizácia, preto napadnuté uznesenie označil za nekorešpondujúce s úmyslom zákonodarcu na rýchle a praktické rozhodnutie spravodlivo usporadúvajúce vzťahy účastníkov konania.

Navrhovatelia sa k podanému odvolaniu odporcu nevyjadřili.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Predbežné opatrenie je mimoriadny inštitút občianskeho súdneho konania, ktorý je na mieste použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah z dôvodu, že navrhovateľovi reálne a bezprostredne hrozí vznik škody, a to vôbec alebo len ťažko nahraditeľnej, alebo že by výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti očakávaného bol nemožný. Navrhovateľ musí po osvedčení svojho hmotného nároku, ktorého ochrany sa domáha, presvedčivo osvedčiť skutočnosť, že mu hrozí vznik škody, resp. ujmy. Reálnosť a bezprostrednosť znamená, že navrhovateľ musí osvedčiť už také konkrétne správanie sa odporcu, ktorým spôsobuje navrhovateľovi škodu, a to nenahraditeľnú. Predbežné opatrenie musí mať dočasný charakter, nesmie svojím petitom korešpondovať s návrhom vo veci samej, ale má byť prostriedkom zabezpečujúcim jeho výkon. Nárok nemusí byť nepochybne preukázaný, ale musí byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia.

Subjekt domáhajúci sa nariadenia predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho nariadenie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu rozhodnutia, dôvodnosť nároku vo veci samej a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Osvedčovanie znamená zisťovanie najvýznamnejších skutočností potrebných pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia prostredníctvom označených dôkazov. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa návrhu a k nemu doložených listín. Takýto postup predpokladá platnú právnu úpravu (§ 115 ods. 1 a contrario, § 75 ods. 8 O.s.p.), sledujúca tým dosiahnutie účelu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu v prípade potreby. Predbežné opatrenie je totiž inštitútom, ktorý nachádza uplatnenie v situáciách, kedy nemožno čakať na skončenie veci samej, pretože je tu hrozba, že konečné rozhodnutie nebude mať už pre hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi materiálny význam. Predbežné opatrenie tak predstavuje procesný zabezpečovací prostriedok dočasného a provizórneho charakteru, ktorého účelom je zabezpečiť podmienky na poskytnutie reálnej, účinnej a efektívnej ochrany účastníkom konania, najmä z hľadiska zaručenia nerušeného rozhodovania vo veci, avšak za predpokladu aspoň osvedčenia nároku.

Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí súd skúmať naplnenie vzájomnej kumulácie dvoch dôvodov potrebných pre možnosť vyhovieť takémuto návrhu. Prvý nastáva vtedy, ak existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi účastníkmi konania, pretože hrozí vznik ujmy, resp. jej zväčšovanie, v druhom prípade sa poväčšine jedná o situácie, keď sa subjekt, ktorému svedčí nejaká povinnosť vyplývajúca z hmotného práva, správa tak, že úmyselne realizuje úkony s cieľom vyhnúť sa jej plneniu. Aj v prípade splnenia formálnych a vecných predpokladov vyžadovaných zákonom pre nariadenie predbežného opatrenia súd musí ešte zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania, alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý nariadenie predbežného opatrenia predstavuje. O potrebe predbežnej úpravy teda nesmú byť vážnejšie pochybnosti. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno) v tomto smere má navrhovateľ.

Splnenie uvedených podmienok môže mať potom vplyv aj na vlastnícke právo, ktoré požíva ústavnú ochranu a je ho možné obmedziť dočasnou úpravou, napr. dočasným zákazom dispozície, avšak len vtedy, ak by výkon vlastníckeho práva bol v rozpore s inými, rovnako chránenými hodnotami (právami), resp. uvedené platí aj opačne, že predbežné opatrenie zakazujúce vlastníčkovi s predmetom svojho vlastníctva nakladať možno nariadiť len tam, kde takéto súdne obmedzenie nespôsobuje v miere nad nevyhnutnú potrebnosť zásah do práv a právom chránených záujmov obmedzovaného subjektu či tretích osôb.

Z uvedeného vyplýva, že pre vyhovenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí ísť o osvedčenie takého stavu právnych (nie len faktických) vzťahov medzi účastníkmi, ktorý vyžaduje dočasnú a rýchlu úpravu pomerov medzi nimi súdom, t.j. naliehavosť situácie i po stránke právnej, a taktiež o osvedčenie ohrozenia nároku, keď jeho ohrozenie musí byť podložené konkrétnymi skutočnosťami.

Podľa návrhu navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia títo sú vlastníckmi bytov a nebytových priestorov v bytových domoch nachádzajúcich sa na ulici K. Š. č. XX, XXA, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX, XX M. XX I. G., ktoré vlastnícke právo je zaevidované na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX vedených Okresným úradom Bratislava - katastrálnym odborom pre územie V.. Uviedli, že príslahlé pozemky evidované na LV č. XXXXX, XXXXX, XXXXX pre k.ú. V. tvorili a tvoria súčasť uceleného areálu ich bytových domov a občianskej vybavenosti, pôvodne tvorili majetok štátu spravovaný viacerými štátnymi organizáciami, resp. podnikmi, naposledy štátnym podnikom Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky, š.p. v likvidácii, pri ktorého likvidácii likvidátor vykonal aj postupný prevod jednotlivých parciel týchto príslahlých pozemkov na tretiu osobu. Poukázali na príslušnú právnu úpravu v zmysle § 15d ods. 1 písm. b/ zák. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, podľa ktorého vlastníci, resp. spoluvlastníci stavieb majú prednostné právo na kúpu príslahlého pozemku určeného na spoločné užívanie takejto stavby a ňou zastavaného pozemku a to mimo verejnej dražby. Mali za to, že ide o ich predkupné právo k pozemkom príslahlým, pričom však likvidátor štátneho podniku pri speňažovaní jeho majetku toto ich zákonné predkupné právo opomenul, nakoľko im predaj príslahlých pozemkov prednostne kvalifikovaným spôsobom neponúkol a tieto predal tretej osobe prostredníctvom viacerých verejných dražieb a vydražiteľ následne previedol vlastnícke právo k nim na odporcu. Podľa nich zákonným dôsledkom porušenia predkupného práva sú nároky stanovené v § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka alebo špeciálna právna úprava nároku vyplývajúca z ust. § 40a v spojení s § 140 Občianskeho zákonníka. V samotnom žalobnom návrhu sa teda mienia domáhať voči odporcovi ako súčasnému vlastníckvi príslahlých pozemkov ich vydania oproti vzájomnému plneniu, t.j. budú žiadať súd o nahradenie prejavu vôle odporcu podľa ust. § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 161 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ ide o potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníckv uviedli, že nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné za účelom ochrany oprávnených záujmkv navrhovateľov, nakoľko bez jeho nariadenia môže s najväčšou pravdepodobnosťou dôjsť k ohrozeniu výkonu súdneho rozhodnutia, ako aj k nezvratnému zásahu do zmluvných a najmä majetkových práv navrhovateľov alebo dokonca tretích osôb, nakoľko navrhovatelia majú dôvodnú obavu z akýchkoľvek ďalších úkonov odporcu smerujúcich k prevodom vlastníckeho práva k príslahlým pozemkom na tretie osoby, k zriadeniu nájmov častí príslahlých pozemkov, k zriadeniu záložných alebo iných vecných či majetkových práv. Podľa navrhovateľov v meritórnom konaní o vydanie veci by tak bol ohrozený výkon očakávaného súdneho rozhodnutia a pre prípad predaja čo i len jedného parkovacieho státiu by bolo súdne rozhodnutie ukladajúce odporcovi povinnosť vydať všetky príslahlé pozemky nevykonateľné. Taktiež pre prípad zriadenia nájomného alebo iného právneho vzťahu by sa faktické a právne vzťahy účastníckv stali ešte viac neprehľadné a sporné, s následkom vzniku ďalších škôd na strane účastníckv a dokonca aj tretích osôb. Tvrdili, že príslahlé pozemky sú pozemkami občianskej vybavenosti bezprostredne susediace s jednotlivými bytovými domami a nachádza sa na nich vybavenie prináležiace k bytovým domom (napr. inžinierske siete, prístrešky pre kontajnery, detské ihriská a pod.), ako aj chodníky, parkovacie státiu a pod. a ako majetok štátu boli vždy určené na užívanie všetkými obyvateľmi sídliska. Poukázali na vzájomnú polohu budov bytových domov a príslahlých pozemkov, na rozhodnutia orgánov verejnej správy, samotný skutočný stav príslahlých pozemkov, výslovné konštatovanie v oznámeniach o verejných dražbách, že ich súčasťou sú parkoviská a prístrešky pre kontajnery, ako aj na konanie samotného odporcu, ktorý ponúka časti príslahlých pozemkov na predaj práve navrhovateľom na účely parkovania. Podľa navrhovateľov tak nadobudnutie celej výmery príslahlých pozemkov podnikateľským subjektom je špekulatívne za účelom dosiahnutia budúceho zisku odporcom, ktorý po nadobudnutí vlastníckva ponúkol navrhovateľom na predaj jednotlivé parkovacie státiu. Odporca sa teda snaží o dosiahnutie zisku na úkor navrhovateľov majúcim k nim zákonné predkupné právo. Odporca podľa navrhovateľov taktiež verejne deklaroval záujem zamedziť užívanie jednotlivých parkovacích státiu prostredníctvom technických zábran, ktoré však v dôsledku medializácie boli odstránené, a až dňa 16.6.2014 boli inštalované zábrany na ôsmich parkovacích státiach pri bytovom dome Š. XXA.

Navrhovatelia taktiež v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedli, že predmetný prípad má priame negatívne dôsledky na stovky obyvateľov bytových domov (navrhovateľov) a možno mať podozrenie na systematický nezákonný koordinovaný postup jednotlivých subjektov vyúsťujúci do bezprecedentnej situácie. Následkom porušenia zákonného postupu sú tak pozemky priľahlé k dvanástim bytovým domom v súčasnosti vo vlastníctve podnikateľského subjektu snažiaceho sa o dosiahnutie zisku prostredníctvom predaja a prenájmu jednotlivých častí priľahlých pozemkov a to prirodzene vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ktorí však v zmysle stavebného práva majú nárok na bezplatné parkovacie miesta. Poukázali na zákaz zneužívania vlastníckeho práva stanovený v čl. 20 ods. 3 Ústavy SR a na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka o výkone práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v súlade s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o bezprostredne hroziacu ujmu pozornosť upriamili na skutočnosť, že sám odporca písomnými ponukami deklaroval zámer predaja parkovacích státí na tretie osoby, na výslovné vyjadrenia odporcu o zámere obmedziť užívanie parkovacích státí navrhovateľmi pre prípad ich nepristúpenia k ich odkúpeniu, ako i na skutočnosť, že odporca je podnikateľským subjektom, ktorý bude mať záujem parkovacie miesta predať alebo prenajať a porušiť tak právo navrhovateľov na bezplatné parkovacie státie.

Na základe obsahu spisu v preskúmvanej veci odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa dospel k záveru, že dôvody pre vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie sú dané. Vychádzajúc z už vyššie uvedeného o dôkaznej povinnosti navrhovateľov už v štádiu podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je potrebné odvolacím súdom konštatovať, že z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a k nemu doložených listín osvedčenie zamýšľaným meritórnym návrhom uplatňovaného hmotnoprávneho nároku a ani potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov dostatočne nevyplýva. Odvolací súd má za to, že navrhovatelia svojím výkladom zákona o štátnom podniku v tomto štádiu neosvedčili dostatočne, že práve uvádzaný hmotnoprávny nárok je prostriedkom nápravy prípadného porušenia ich práv a zákonom chránených záujmov, nakoľko z hľadiska skutkového je nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia taký stupeň osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a na ich základe usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na kladné vydanie rozhodnutia vo veci samej. Neosvedčili teda dostatočne, že reálne dôjde k vydaniu požadovaného súdneho rozhodnutia, ktoré by tak bolo exekučným titulom. Rovnako neosvedčili v dostatočnej miere existenciu takého konania odporcu, ktorým by dochádzalo k zväčšovaniu i prípadnej existencie ich ujmy. Zo samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že aktuálne je reálna situácia taká, že odporca ponúka navrhovateľom časti priľahlých pozemkov (jednotlivé parkovacie státi) na predaj. O iných škodách a ujmach návrh neuvádza. Osvedčenie hrozby vzniku škody či ujmy navrhovateľov teda absentuje. Pokiaľ ide o jednotlivé návrhom na nariadenie predbežného opatrenia požadované súdne obmedzenia odvolací súd uvádza, že navrhovatelia neosvedčili skutočnosť potrebnú pre vyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a to konanie odporcu v smere nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, keďže na príslušných listoch vlastníctva nie je vyznačená žiadna plomba osvedčujúca takýto výkon vlastníckeho práva, ďalej navrhovatelia žiadnym spôsobom neosvedčili, že by im odporca nejakým spôsobom bránil v užívaní ihrísk, kontajnerových priestorov a chodníkov tvoriacich súčasť relevantného areálu a pokiaľ ide o bránenie v užívaní parkovacích miest, v samotnom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovatelia uvádzajú, že odporca z príslušných parkovacích státí zábrany odstránil a tieto sa nachádzajú aktuálne len na ôsmich parkovacích státiach, v ktorej súvislosti však odvolací súd musí prisvedčiť odvolacej námietke odporcu, že navrhovatelia neosvedčili vlastnícke právo odporcu k týmto technickým zábranám a teda neosvedčili možnosť nakladania s nimi odporcom. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že v rámci požadovaného predbežného opatrenia je uplatnený i nárok tretích osôb na možnosť prejazdu a parkovania na priľahlých pozemkoch, pričom nárok tretích nijako nešpecifikovaných osôb z obsahu spisu žiadnym spôsobom nevyplýva. Ak navrhovatelia v predmetnom návrhu dávajú do pozornosti svoj prípadný nárok na bezplatné parkovanie v zmysle stavebného práva, takéto právne úvahy nekorešponujú so zamýšľaným meritórnym konaním. V neposlednom rade dôvodom pre nevyhovieť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je i nedostatočná určitosť tohto návrhu pokiaľ ide o presné označenie predmetných nehnuteľností s absenciou parcelných čísel.

So zreteľom na odvolacie námietky odporcu odvolací súd uvádza, že argumenty o vadnosti mandátu na právne zastúpenie navrhovateľov nevyhodnocoval, a to z dôvodu nutnosti zachovania dvojinstančnosti súdneho konania v rámci prípadného nasledujúceho meritórneho konania, keď k zmene odvolaním

napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa viedli v dostatočnom rozsahu iné vyššie uvádzané právne dôvody.

Čo sa týka nedostatočnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd dáva do pozornosti zákonodarcom danú možnosť na prvostupňovom súdom zvolený postup, keď vysvetlenie dôvodov, pre ktoré súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, je uskutočnené doručením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odporcovi, z ktorým sa súd stotožnil. Zákonným pravidlám, ktorými sa súd riadi pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia, zodpovedá teda aj zákonná požiadavka na spôsob odôvodnenia súdu o tomto návrhu v prípade, že si osvojil skutkové a právne dôvody uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu. Podľa § 76 ods. 4 O.s.p. stačí uvedenú skutočnosť skonštatovať v odôvodnení rozhodnutia a ďalšie dôvody súd uvádzať nemusí. V danej veci súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonnými pravidlami, nakoľko spolu s uznesením doručil odporcovi i návrh na nariadenie predbežného opatrenia spolu s prílohami. Odvolacia námietka odporcu v tomto smere je preto nedôvodná.

Vzhľadom na uvedené po vecnom a právnom zhodnutí relevantných skutočností na základe obsahu spisového materiálu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a rozhodol tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie či zrušenie, pretože nemožno konštatovať, že by odvolací súd nemal vážnejšie pochybnosti o potrebe navrhovanej predbežnej úpravy. Predbežné opatrenie sa totiž musí obmedziť len na dosiahnutie predbežných účinkov a jeho zásahy a dôsledky sa musia minimalizovať. Za daného stavu, keď nedošlo k dostatočnému osvedčeniu nároku vo veci samej a ani k osvedčeniu hrozby ujmy alebo ohrozenia výkonu budúceho reálne očakávaného súdneho rozhodnutia, by vyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia došlo k prekročeniu rámca účelu, ktorému inštitút predbežného opatrenia zodpovedá.

O trovách odvolacieho konania uplatnených v odvolacom konaní úspešným odporcom odvolací súd nerozhodol vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa nerozhodol o náhrade trov prvostupňového konania, a s prihliadnutím na ust. § 224 ods. 3 O.s.p. vzhľadom na zmenu rozhodnutia za účelom zachovania dvojstančnosti súdneho konania v časti o náhrade trov konania. O náhrade trov prvostupňového i odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa samostatným uznesením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.